

اقتصاد هنر

گفت و گوی اختصاصی با
بانوی هنرمند شیرین جبل عاملی

خالق سبک نقاشی آپرانیک

هنرمند

باید دیده، شنیده و حمایت شود

مصطفی حاتمی

استاد شیرین جیل عاملی، در سال ۱۳۴۶ در شهر تهران به دنیا آمد و به‌رغم فعالیت در زمینه مجسمه‌سازی و موسیقی، در حوزه‌های نقاشی، نویسندگی، عکاسی و مترجمی زبان انگلیسی نیز مشغول به کار شد و تاکنون نیز ۲۷ سال از تجربه کاری خود را در رشته نقاشی گذرانده است. وی در سال ۱۳۹۸ سبک هنری مختص به خود به نام «آپرانیک» را خلق کرد و از آن پس، بدون قلم و قلم‌مو به کشیدن نقاشی مشغول شد. آپرانیک یک نام ایرانی و برگرفته از نام دختر سردار بیران از خاندان سورن است که فرماندهی ارتش یزدگرد سوم را بر عهده داشت و روحیه جسور و شجاعی داشته و همین امر این بانوی هنرمند را برای اختصاص اسم او بر این سبک هنری ترغیب کرده است. هنر آپرانیک با نوک انگشتان اجرامی شود و کاملاً الهام گرفته از نیروهای درونی است. ماهنامه «دنیای سرمایه‌گذاری» به منظور آشنایی با فعالیت‌های این هنرمند توانا، گفت‌وگویی با وی انجام داده که ما حاصل آن به نظر خوانندگان ارجمند می‌رساند.

نقاشی یک هنر گران و پرهزینه است، بر این اساس بسیار پیش آمده که در مسیر یادگیری و فعالیت در این رشته هنری، از نیازهای اساسی زندگی‌ام فارغ شده باشم. به خاطر دارم، زمانی به شدت گرسنه بودم، اما همچنان با آن شرایط نقاشی می‌کشیدم. زندگی من با فراز و نشیب‌های زیادی روبه‌رو بوده و البته این موضوع با وجود آنکه مرا به چالش کشانده، جذاب بوده است. خدارا بسیار شاکرم که همواره کنارم بوده و هست و اگر آن سختی‌ها و چالش‌ها نبود، در شرایط کنونی قرار نمی‌گرفتم؛ هر چند که انتظام از خودم خیلی بیش از این چیزی است که هم‌اکنون می‌بینید.

در راستای معرفی این سبک هنری تاکنون چه نمایشگاه‌هایی برگزار کرده‌اید؟

در سال ۱۳۹۸ هم‌زمان با رونمایی کتابم، یک نمایشگاه انفرادی دایر و بعد از آن، نمایشگاه‌های گروهی را در کشورهای فرانسه، سوئیس، اسپانیا، ایتالیا، آمریکا، ترکیه، دبی و مالزی برگزار کردم. همچنین موزه لوکزامبورگ در سال ۲۰۲۲ میلادی سبک مرا را به رسمیت بین‌المللی شناخت و گواهی موقعیت هنری خود را از این موزه دریافت کردم. علاوه بر این، قصد دارم که برای معرفی این سبک در ایران، هم‌زمان با چاپ کتابم به نام آپرانیک، یک نمایشگاه انفرادی دایر کنم تا رسمیت بیشتری پیدا کند. البته باید گفت، یکی از دلایل عدم برگزاری نمایشگاه در ایران، عدم دریافت بازخوردهای مناسب بوده است. معتقدم: هر هنرمندی، خود درونی خود را ذوب می‌کند تا به عبارتی سکه خود را ضرب نماید که قطعاً کار سخت و دشواری است، هر چند که با هنرجویان خود به گونه‌ای رفتار می‌کنم تا در این مسیر موفق باشند.

شما در زمینه نویسندگی، تالیف کتاب و عکاسی هم فعالیت دارید. در این خصوص توضیح دهید.

تقریباً از دوران کودکی به نویسندگی علاقه‌مند شدم، اما آغاز آن به صورت حرفه‌ای به سال ۱۳۹۰ بازمی‌گردد. در سال ۱۳۹۸ اولین کتابم با عنوان «کلاغ‌ها به ندرت می‌خندند»، به چاپ رسید که محتوای آن کاملاً واقعی است و در آن، مسائل غیرواقعی و تخیلی دیده نمی‌شود. در همین خصوص

مهمترین انگیزه شما از فعالیت در رشته نقاشی چه بوده است؟

من فعالیت خود را ابتدا از طراحی آغاز کردم و پس از آن با استفاده از مداد، مداد رنگی و ابرنگ تمرکز خود را به نقاشی به سبک رئال معطوف کردم. در حالی که به این سبک هنری علاقه چندانی نداشتم و بیشتر به منظور ایجاد تغییر از آن استفاده کردم. به اعتقاد من، هنری که قادر به ایجاد تغییر و تأثیر گذار نباشد، تقلید و کپی برداری است. بر همین اساس با همین نگرش وارد دنیای آبستره شدم و از دل آن به سبک آپرانیک روی آوردم. بر خلاف تصور برخی‌ها، برای خلق آثار خود، هیچ نقشه یا ایده قبلی ندارم و حتی رنگ‌های به کار گرفته شده در نقاشی‌ها هم انتخابی نیست؛ هر چند که نمی‌توان بر این نکته اذعان داشت که فضا سازی هانمی تواننده‌طور کامل مستقل از فضای بیرونی باشد. این سبک در انتخاب رنگ‌ها و عمل نیز یک سبک آزاد و رها به شمار می‌رود و به نوعی جسور است، چرا که گاهی تنها از دور رنگ استفاده می‌شود و تحت تأثیر فضا سازی‌های عجیب و غریب‌خیز است.

در این مسیر هنری با چه موانعی روبه‌رو بوده‌اید و چگونه بر آن غلبه کرده‌اید؟

۵۲

ماهنامه دنیای سرمایه‌گذاری
پرونده ۱۳۰۳ • شماره ۸۱

دو کتاب دیگر هم تالیف کردم که نخست، کتاب "آپر اتیک" است که شامل معرفی سبک و گزیده‌ای از مجموعه آثارم می‌شود و دیگری، کتاب "صد و یک لحظه" که یک‌صد و یک عکس از مجموع لحظه‌های مستند جامعه و فضای اطرافم را در آن به تصویر کشیدم. فعالیت‌های عکاسی من از زمانی آغاز شد که مشغول عکس گرفتن از یک پرند بودم که گویی موبایلم از دست افتاد و شکست و من در آن لحظه بسیار ناراحت شدم و با همین عکس‌العمل به علاقه درونی خود به حرفه عکاسی پی بردم. بعد از آن به عکاسی اجتماعی علاقه‌مند شدم و بیشتر در بین مردم حضور پیدا کردم. حدود یک‌سال و نیم نیز در جمع بازیافتی‌ها حضور داشتم و از این قشر و افرادی دیگری که جزو طردشدگان و رانده‌شدگان جامعه بودند، چیزهای زیادی یاد گرفتم که شاید در هیچ دانشگاهی آموزش داده نشود. در برخی از آن‌ها عزت نفس و ادبیات کلامی‌ای را دیدم که در هیچ کتابی سراغ ندارم؛ از همین جا بود که در هنر عکاسی به‌طور جدی فعالیت کردم.

در خصوص چگونگی آموزش نقاشی آپر اتیک به هنرجویان خود توضیح دهید.

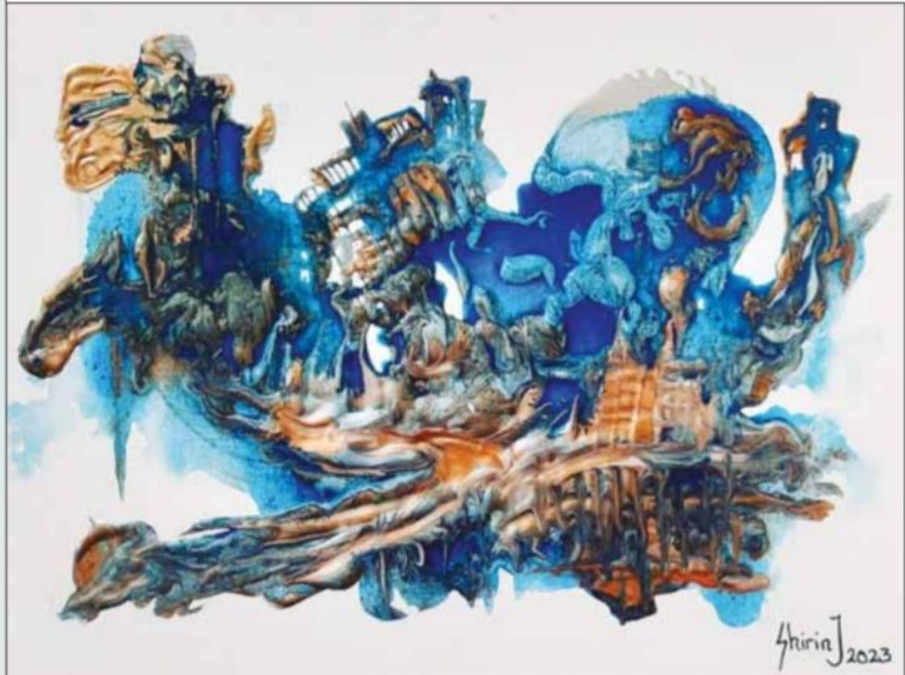
در حال حاضر در منزل مسکونی خود به صورت خصوصی به هنرجویان آموزش می‌دهم و در کنار آن، دو کتاب ذکر شده را نیز در دست‌انتشار دارم. البته آموزش سبک نقاشی آپر اتیک، مختص افراد خاص نیست، بلکه عشق درونی خود فرداست که باعث می‌شود، اشتیاق زیادی به تدریس یک موضوع به فرد خاصی داشته باشم. در اکثر مواقع از هنرجویانم توقع جسارت و اندیشه‌رهایی بخش دارم. مرهایی و آزادی باید در پیدا کردن مسیر باشد و کاملاً این موضوع را تشخیص می‌دهم. در حال حاضر نیز ۸ هنر جو

در کلاس‌های آموزشی‌ام شرکت می‌کنند. از آنجایی که هنر نقاشی، ذاتی و درونی است، استاد موظف است که این حس درونی را به مخاطبان مشتاق و علاقه‌مند منتقل کند که این میزان انتقال شاید تنها حدود ۲۰ درصد باشد. هر چند که برای دریافت همین میزان هم باید عاشق هنر بود.

در صورت پذیرفتن مسئولیتی در فضای هنری کشور، چه تدابیری اتخاذ خواهید کرد؟

متأسفانه در کشورمان، فرهنگ غنی هنری وجود ندارد. برای مثال، بسیار مشاهده می‌شود که یک خانواده مرفه، پول زیادی را صرف خرید مبلمان یا سایر وسایل می‌کند، اما روی دیوار خانه آن‌ها یک پوستر نقاشی کپی نصب شده، چرا که آن‌ها به دلیل فقر فرهنگی حاضر به خرید نقاشی اورجینال نیستند. در درجه اول، یکی از اقدامات موثری که انجام خواهد داد، اشاعه فرهنگ استفاده از آثار هنری خواهد بود که این کار هم به نفع هنرمندان و هم افراد جامعه است. از سوی دیگر، تلاش برای شناسایی استعدادهای برتر و بسترسازی برای عرض اندام آنان در اولویت قرار خواهد داشت. ما هنرمندان زیادی داریم که با وجود توانمندی‌های چشمگیر، در انزوای قرار گرفته‌اند. متأسفانه امروز افرادی در مسئولیت‌های مهم این حوزه قرار گرفته‌اند که شاید تعریفی ساده از هنر را ندانند. نکته اصلی در این خصوص ارتباط با هنرمندان است؛ بدین صورت که آن‌ها را با تغییرات دنیا آشنا کنیم. اگر به خوبی دقت کنید، متوجه می‌شوید که سرانه کتاب‌خوانی و یا استقبال از برخی از هنرها تا چه اندازه کم است و باید تدابیر هم در این خصوص اندیشید.

قشر خاص و اندکی از هنرمندان قادر به درآمدزایی از هنر نقاشی هستند و در اکثر آن‌ها توان کسب درآمد یا جذب مخاطب دیده نمی‌شود

یکی از موضوعات مهم، شسیوه درآمدزایی هنرمندان از آثارشان است. آیا واقعا این افراد می‌توانند با فروش آثار خود، از نظر اقتصادی تامین شوند؟

قشر خاص و اندکی از هنرمندان قادر به درآمدزایی از هنر نقاشی هستند و در اکثر آن‌ها توان کسب درآمد یا جذب مخاطب دیده نمی‌شود. البته این موضوع به خواست و تقاضای جامعه نیز بستگی دارد، برای مثال، برخی از هنرمندان از طریق نقاشی رئال مشغول کسب درآمد هستند، اما ممکن

است، هنرهای خاص به دلیل عدم آگاهی مردم با استقبال چندانی مواجه نشود. متأسفانه در حال حاضر دلالتان هنری مشغول کسب درآمدهای میلیاردی هستند که حتی نمی‌دانند نقاشی چیست. نمونه‌اش را به راحتی می‌توان در حراج تهران دید که شخصا به عنوان رسوایی سالانه از آن نام می‌برم. این در حالی است که وضعیت بد معیشتی و درآمدناچیز بسیاری از هنرمندان توانمند، آن‌ها را به انزوا کشانده است. به اعتقاد من؛ می‌توان با فرهنگ‌سازی، حمایت مردمی و ورود بخش خصوصی به فعالیت در این عرصه، آثار به واقع هنری را به سید خریدها اضافه کرد.

به عنوان یک بانوی هنرمند چه توصیه‌ای به فعالان این حوزه دارید؟

از خواسته‌ها و علایق خود دست نکشید. قطعا در زیر هر خرابه‌ای، گنجی وجود دارد و برای زیر و رو کردن زندگی و تغییر، دلیلی برای ترسیدن نیست. تغییر درد بسیاری دارد و زمانی که فرد عاشق انجام کاری است، مسلهادر استمرار آن تلاش می‌کند. در بسیاری از موارد به کار من ایرادهای زیادی گرفته شده و حتی از بابت آن تحقیر هم شده‌ام، اما حالا همان افراد به احترام من می‌ایستند و برابرم دست می‌زنند.

و سخن آخر...

من معتقدم، حوزه‌های هنری فرق چندانی باهم ندارند، بلکه هر هنری که بتواند در عمق روح آدم نفوذ کند و سبب تغییر شود، بسیار قابل توجه است. هر کجا با اثر هنری مواجه شدم که در عمق جانم نفوذ کرد، نشان از زهری داشت که قبل از خلق آن، زیبایی به جان خالق آن اثر ریخته شده بود. زمانی می‌توانی خالق زیبایی باشی که از کنار دردی که به جانت ریخته شده به راحتی نگذری و تنها در آن صورت است که آثار ماندگار خلق می‌کنی. هنر، تاریخ وجودی هنرمند است و بهترین راه ممکن برای فریاد تاریخ اوست، به طوری که پیام فرد را به گوش کل دنیا خواهد رساند و البته که هنرمند باید دیده، شنیده و حمایت شود تا بتواند میراثی ماندگار برای آیندگان به جاگذارد. ■

CEO of Makeup International Company

Successful cultural creation in the field of health and beauty

In an interview with Hossein Nooroddin Haj Hosseini, the CEO of Makeup International Company, we have reviewed the activities of this company. We are reading parts of this interview.

In fact, the establishment of this company is the product of several years of continuous efforts, conscious presence and planning at the national and international levels, and its purpose is to organize the activities of this guild. We believe that the hairdressers' guild should be considered and seen correctly and realistically, because despite the harsh criticism that some officials have towards this guild and generally have a negative and forced view, there is a positive view of it in the society.

Also, on June 1, 1402, the first hairdressing festival of Iranian ethnic groups was held, which had a lot of positive feedback. Holding festivals and setting up a hairdressing museum will help young hairstylists and ordinary people get to know the roots of this trade.

We believe that in order to create a job, it should be checked whether it will be sustainable and other jobs will be created along with it. Therefore, to create such a job, a lot of short-term, medium-term and long-term educational planning should be done.

We prepared a guideline in three sections including services (for beauty salons), products and educational programs. We are also preparing the first international festival of the fashion, clothing and beauty industry of the Islamic world with the participation of 57 Islamic countries.

Iran is the second country in the Middle East and the fourth country that consumes cosmetic products in the world.

The hairdressing industry is booming in different countries of the world. For example, two exhibitions are being held in Oman in one year. Currently, Iranian professional hairdressers migrate to countries such as Turkey, Dubai, Cyprus and Oman, because they pay a lot of attention to this profession. At the same time, most Iranian trainers and hairdressers have moved away from this job due to economic problems. Also, views on women's hair salons are not positive.

Establishing certain and special agencies in different countries of the world, holding international festivals in the field of fashion and beauty in other countries, and training teachers and entrepreneurship opportunities are among the programs of this company. Makeup International Co., Ltd. has not received any support from the government until today and has worked tirelessly for all its programs, because the view of this company is cultural engineering. If the government is concerned about culture, it should trust us and the people who are working in this field. This company is doing its best to make a better tomorrow. ■

It was mentioned in the conversation with the creator of Apranik painting style

The artist should be seen, heard and supported

In a conversation with Professor Shirin Jabal Ameli, a lady painter and creator of the art style specific to Apranik, we have investigated her artistic activities. We read parts of this interview. Apranik is an Iranian name derived from the historical figures of the Sassanid period. We read parts of this interview.

I started my activity first from drawing and then I focused on painting in real style using pencils, colored pencils and watercolors, while I was not very interested in this art style and mostly in order to make a change from I used it.

In my opinion, the art that is not able to change and influence is imitation and copying. Accordingly, with this attitude, I entered the abstract world and from the heart of it, I switched to the apranik style. Contrary to what some people think, I don't have any previous plans or ideas to create my works, and even the colors used in the paintings are not chosen; However, it cannot be acknowledged that space constructions cannot be completely independent from the outer space. This style is considered a free and loose style in the choice of colors and action, and it is bold in a way, because sometimes only two colors are used and it is not influenced by strange spaces.

In 2022, the Luxembourg Museum recognized my style internationally and I received a certificate of my artistic success from this museum. In addition, to introduce this style in Iran, I plan to hold a solo exhibition at the same time as the publication of my book called Apranik, so that it becomes more official.

In my opinion; It is possible to add works of art to the shopping cart with culture building, public support and the entry of the private sector into the activity in this field.

Do not give up on your desires and interests. There is definitely a treasure under every ruin and there is no reason to be afraid to turn life upside down and change. Change hurts a lot, and when a person loves doing something, he definitely tries to continue it.

I believe that the fields of art are not very different from each other, but any art that can penetrate deep into a person's soul and because change is very significant. One's message will reach the whole world and of course the artist must be seen, heard and supported in order to leave a lasting legacy for future generations. ■

الرئيس التنفيذي لشركة ميهن للكرتون أهم متطلبات قسم الإنتاج هو الالتزام بمعايير الجودة

على الرغم من أن إنتاج الورق المقوى يحتاج إلى مواد خام عالية الجودة في البلاد، إلا أنه بسبب ظروف الحصار، لا يتم استيراد الأجزاء الرئيسية والمواد الخام عالية الجودة. وكان لنا حوار مع الدكتور عليقلي حسيني اعظمي، الرئيس التنفيذي لشركة ميهن للكرتون، لمزيد من التحقيق في هذه القضية. نقرأ أجزاء من هذه المقابلة. نقرأ أجزاء من هذه المقابلة. وتعد هذه الشركة أول شركة تحصل على رخصة تشغيل في الدولة وثاني شركة منشأة في هذا المجال، ويبلغ عمرها الآن حوالي ٦١ عاماً وتستخدم الآلات الحديثة والقديمة. وقد تم هذا العام تطوير خطة استخدام آلات الطباعة الجديدة، والتي من المتوقع أن تحقق قريباً نظراً لنمو الإنتاج وطلب العملاء.

تختلف الأوراق من حيث الجودة. حالياً، توفف البرلمان عن قطف الأشجار من الغابات منذ ١٠ سنوات، الأمر الذي كان له بالتأكيد تأثير سلبي على عملية صناعة الكرتون ونوعية اللب الذي يحتاجه، ونتيجة لذلك يتم توفير المواد اللازمة من خلال إعادة التدوير، على الرغم من أن نسبة صغيرة من المنتجين اليوم تستورد هذه المواد. حالياً، يقوم معظم الأصدقاء بإنتاج ورق مقبول به صيغ وحيل، ولا تتم الموافقة على جودته من قبل الدول المتقدمة.

سيتم تدمير هذه المعدات إذا لم يتم استيرادها، ولاستبدالها سنضطر إلى الاستيراد من دول مثل الصين وروسيا، التي ليست سلعتها ذات جودة عالية. وبالطبع يجب العلم أن لدينا في هذه المنطقة أكثر من ١٧٠ مصنعاً كبيراً للكرتون وهي في تزايد وهذا يدل على زيادة في عملية الاستثمار. ومع ذلك، من أجل فهم ظروف المستثمرين، لا ينبغي للحكومة أن تعتمد سياسات مقيدة للإنتاج أو أن تكون صارمة للغاية بشأن دفع التسهيلات المصرفية للمنتجين.

إن أهم حاجة لقطاع الإنتاج هو الالتزام بمعايير الجودة، فإذا انتبه المنتجون لهذه المسألة، وركزوا على العملاء وتعرفوا على احتياجاتهم، فإن عملية الإنتاج سوف تتحسن بالتأكيد. يجب أن نرى ما هو طلب العميل بالضبط وما هي العناصر التي يوليها الاهتمام. في بعض الأحيان، يكون الكرتون ثقيلًا جدًا ومثقلًا بمحتوياته بحيث يجب تمييز طريقة تصنيعه عن الكراتين الأخرى. وفي الظروف الحالية التي تمر بها البلاد، فإن هذه الصناعة تسير على طريق الازدهار، لذلك لا بد من توفير منصة النقل وغيرها من الضروريات.

وأتمنى أن تظل بلادنا بين الأفضل والأول وبينهم، كما عودتنا دائماً. حتى تتمكن من توريد الكرتون عالي الجودة إلى جميع أنحاء العالم في المستقبل القريب. ■

تم ذكر ذلك في المحادثة مع مبتكرة أسلوب رسم أبرانيك

يجب رؤية الفنان وسماعه ودعمه

في حوار مع الأستاذة شيرين جبل عاملي، وهي سيدة رسامة ومبتكرة أسلوب فني خاص أبرانيك، قمنا بالتحقيق في أنشطتها الفنية. نقرأ أجزاء من هذه المقابلة. أبرانيك هو اسم إيراني مشتق من الشخصيات التاريخية في العصر الساساني. نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

بدأت نشاطي أولاً بالرسم ثم ركزت على الرسم بأسلوب حقيقي باستخدام أقلام الرصاص وأقلام الملونة والألوان المائية. بينما لم أكن مهتماً كثيراً بهذا الأسلوب الفني وفي الغالب من أجل إحداث تغيير عن استخدامه.

في رأيي أن الفن الذي لا يستطيع التغيير والتأثير هو التقليد والتقليد. وبناء على ذلك، وبهذا الموقف دخلت إلى العالم التجريدي ومن قلبه تحولت إلى الأسلوب البراني. وعلى عكس ما يعتقد البعض، ليس لدي أي خطط أو أفكار سابقة لإنشاء أعمال، وحتى الألوان المستخدمة في اللوحات لا يتم اختيارها؛ ومع ذلك، لا يمكن الاعتراف بأن الإنشادات الفضائية لا يمكن أن تكون مستقلة تماماً عن الفضاء الخارجي. ويعتبر هذا الأسلوب أسلوباً حراً وفضفاضاً في اختيار الألوان والحركة، وهو جريء إلى حد ما لأنه في بعض الأحيان يتم استخدام لونين فقط ولا يتأثر بالمساحات الغريبة. لقد اعترف متحف لوكسمبورغ بأسلوب علمياً في عام ٢٠٢٢ وحصلت على شهادة نجاحي الفني من هذا المتحف. بالإضافة إلى ذلك، من أجل تقديم هذا الأسلوب في إيران، أحفظ لإقامة معرض فردي في نفس وقت نشر كتابي المسمى أبرانيك، حتى يصبح أكثر رسمية.

في رأيي؛ ومن الممكن إضافة أعمال فنية إلى سلة التسوق مع بناء الثقافة والدعم الشعبي ودخول القطاع الخاص في النشاط في هذا المجال. لا تتخلى عن رغباتك واهتماماتك. من المؤكد أن هناك كترًا تحت كل خراب ولا يوجد سبب للخوف من قلب الحياة رأساً على عقب والتغيير. التغيير يؤلم كثيراً، وعندما يحب الإنسان القيام بشيء ما، فإنه بالتأكيد يحاول الاستمرار فيه.

أعتقد أن مجالات الفن لا تختلف كثيراً عن بعضها البعض، ولكن أي فن يمكن أن يتغلغل في أعماق روح الإنسان ويحدث التغيير له أهمية كبيرة. فرسالة المرء تستصل إلى العالم أجمع وبالطبع يجب رؤية الفنان وسماعه. ودعمها من أجل ترك إرث دائم للأجيال القادمة. ■

